

DEEL 18. Meer over dode werken

Wij gaan in dit deel verder met het verschil in *religieus en geestelijk zijn*, door te kijken naar wat de Bijbel zegt over **dode werken** ten opzichte van goede werken en zondige (slechte) werken. Wij zagen in onze laatste studie dat er een verschil is tussen de werken van het vlees – zondige daden die zo overduidelijk zijn dat ons geweten ons er op wijst - en dode werken, die goede werken kunnen zijn, ware het niet dat zij ontstaan vanuit een verkeerd motief. In de vorige studie hebben wij twee vormen van deze dode werken belicht namelijk: werken die met tegenzin of onwillig gedaan worden, zonder blijdschap en die niet uit liefde voor God worden gedaan.

Wij gaan nu verder om naar andere werken te kijken, die aan de buitenkant er als goede werken uitzien, maar die dood zijn in Gods ogen.

Het derde dode werk is *werk* dat gedaan wordt *zonder vuur*. In **Openbaring 3:15-19** kunnen wij lezen hoe de Heere spreekt tot de oudste van de gemeente in Laodicea, *“u bent lauwe, u bent niet heet en niet koud, u staat niet in vuur en vlam, u bent ongeïnteresseerd”*. Verder zegt de Heere: *“Was u maar koud of heet!”* Er is een gezegde: *“iets is beter dan niets”*, maar de Heere gelooft hier klaarblijkelijk niet in! Was u maar koud – dood – of vol vuur, want in dit *lauwe* type van christendom ben Ik niet geïnteresseerd, zegt de Heere. En tot slot zegt Hij in vers 19, *“Wees dan ijverig en bekeer u”*. Werken die niet met hart en ziel gedaan worden zijn dode werken.

Door een gebod uit het Oude testament te verwoorden zegt Jezus in **Markus 12:30** dat wij de Heere onze God lief moeten hebben. Hij stopt daar echter niet, maar gaat verder met: *“met heel ons hart en met heel onze ziel en met heel ons verstand en met heel onze kracht.”* Jezus zegt dat dit het eerste gebod is. Met andere woorden, mijn gehele persoon moet zich bezig houden met de liefde voor God. Wanneer u bijvoorbeeld God aanbidt, dan is er een groot verschil tussen aanbidding met heel uw hart, of *harteloze* aanbidding. Wanneer u God prijst dan kunt u halleluja roepen en een ander zegt ook halleluja, maar toch kan er een groot verschil zijn tussen de twee. Bij de een kan het ontspringen vanuit de diepte van het hart; hij is God echt dankbaar en prijst de Heere met heel zijn hart. Het kan ook zijn dat u het doet als een ritueel. U hebt de juiste woorden gesproken. Het is geen zonde om halleluja te zeggen maar wat u betreft is het een dood werk. Het komt niet uit de diepte van uw hart; het is *levenloos*. Lofprijzen en aanbidding moeten wij met ons *hele hart* doen. Zo kan het ook gaan met sommigen die bidden. U kunt het verschil merken. Wat ik bedoel is dat zij niets zinvols uitdragen in hun gebed, het is een dood gebeuren. Weet u wat een dode gebedsbijeenkomst is? Is dat een gebedsbijeenkomst waar men zondige dingen bidt? Nee, zij bidden voor goede dingen, maar er zit geen *leven* in. Werken, gebed, aanbidding, lofprijzen – **elke activiteit die niet vanuit het hart gedaan wordt is een dood werk.**

De Bijbel zegt in een vertaling dat wij *“niet moeten verslappen, in het vurig van Geest zijn, om de Heere te dienen”* (**Romeinen 12:11**). Er is een wet in het Oude testament die zegt: *“Het vuur moet voortdurend op het altaar blijven branden, het mag niet uitgeblust worden.”* (**Leviticus 6:13**). Het mocht nooit uit gaan! Paulus zei tegen Timotheüs, *“het vuur brandend te houden van de gave die God je schonk.”* Er was een gevaar dat het vuur van de gaven doofde. Het is niet de bedoeling om ze halfslachtig te gebruiken. U moet de *gaven* van de Geest die God u gegeven heeft zelfs *aanwakkeren*. Dat sommige mensen deze gaven

misbruiken, betekent niet dat wij de gaven van de Geest moeten afwijzen en in de vuilnisbak gooien. Nee, laten wij ze op de juiste manier gebruiken.

Veel christelijke gemeenten zijn misschien niet in zonden verwickeld, maar ze zijn levenloos, met een gebrek aan het brandende vuur van de Heilige Geest. Zij zijn niet koud, maar ook niet heet. De Heere zij tegen de hele gemeente in Laodicea: *"omdat u lauw bent, zal Ik u uit Mijn mond spuwen."* U ziet hoe dode werken tot een levenloze vorm van christen-zijn kan leiden, wat uiteindelijk door de Heere wordt afgewezen, wordt uitgespuugd! Wij moeten ons bekeren van werken die niet vanuit ons hart gedaan worden.

Ten vierde zijn dode werken, *werken die gedaan worden in ongeloof*. In het Oude Testament vinden wij geen tekst als *"gehoorzaamheid van het geloof (des geloofs NBG)"* (**Romeinen 1:6**). Wanneer het alleen gehoorzaamheid zou zijn – dan betekent dat, God gehoorzaam zijn in wat Hij zegt om te gehoorzamen. Maar wanneer wij in het Nieuwe Testament aankomen dan ziet u dat in het eerst gedeelte van **Romeinen 1** en het laatste gedeelte van **Romeinen 16**, deze tekst *"gehoorzaamheid van het geloof"* wordt herhaald. **Jacobus 2:17** zegt dat *"geloof zonder werken een dood geloof is"*. Ik kan ook zeggen dat werken zonder geloof ook dood zijn, omdat **"zonder geloof het onmogelijk is om God te behagen"**. (**Hebreeën 11:6**)

Stel, u doet een goed werk en er is geen geloof in dat wat u doet, dan is het een dood werk. Bijvoorbeeld, u bidt een half uur lang en bidt voor veel van Gods krachtige daden, maar u gelooft niet dat God één van deze dingen zal doen, wat is dan het nut van deze manier van bidden? Wat is het nut van een uur durende gebedsbijeenkomst wanneer u er aan twijfelt - dus niet in gelooft - dat God één van deze dingen voor u gaat doen? Is het dan geen dood werk? U kunt een gebedsbijeenkomst van een hele avond hebben en dit kan uiteindelijk een dood werk zijn omdat mensen niet geloven. Bidden zonder geloof is een dood werk. In feite is één minuut van gebed, in geloof, verreweg acceptabeler voor God dan een gebedsbijeenkomst van hele nacht, zonder geloof, wat uiteindelijk alleen een ritueel is.

Werken die gedaan worden zonder geloof zijn dode werken. Het is niet zo dat ik tegen lange gebedsperioden ben – Jezus bad vaak de hele nacht en er kunnen omstandigheden zijn waarin dat nodig is. Maar wanneer Jezus een hele nacht in gebed was, dan was dat geen dood werk; Hij bad in geloof. **Geloof betekent ook persoonlijke overtuiging**. In *Romeinen 14 vers 22* kunnen wij lezen: *"Hebt u geloof? Heb dat bij uzelf voor God"*. Wij moeten een persoonlijke overtuiging hebben in de waarheden van de Gods Woord, de Bijbel. Hier staat dat het geloof dat wij hebben, *onze persoonlijke overtuiging moet zijn* voor het aangezicht van God. Dat houdt in dat wanneer u iets doet wat iemand anders doet, *dus hem imiteert*, of wanneer een oprechte man Gods u iets onderwijst, zonder dat er bij u sprake is van een persoonlijke overtuiging, dan is dit een dood werk is. Misschien is het op zich een goed werk en misschien leert deze man Gods een speciale leer en zegt tegen u om dit te doen en u volgt dat op, dan *imiteert u hem* op de ene of andere wijze; het leeft niet bij u en imitatie brengt altijd een *dood* voort.

Laat mij u hiervan een voorbeeld geven. Wij lezen in **Hebreeën 11:29** dat de Israëlieten, in geloof, door de Rode Zee trokken en dan staat er dat de *Egyptenaren* hen *imiteerden*. Wat gebeurde er daarna? Zij verdronken. Wat bracht dus de imitatie van de Egyptenaren? Dood! De Israëlieten echter gingen in geloof door de zee. De Egyptenaren hadden geen geloof. Zij imiteerden alleen maar wat de Israëlieten deden. Het was een dood werk. Dit staat voor ons

geschreven als een waarschuwing. Het kan voorkomen dat u een ander broeder uit geloof iets ziet doen – in een bijzondere bediening bijvoorbeeld en u imiteert dit. Wat levert dit dan voor u op? Een dood werk; God heeft u nooit geroepen om dat te doen.

Wij horen dus niet iemands bediening te imiteren, of voor onszelf de nadruk leggen op iets van iemand anders zijn bediening. De Bijbel zegt: “...*profetie, naar gelang van ons geloof;...*” (**Romeinen 12:6**). God wil niet dat wij na-apers zijn; net als papagaaien, die herhalen wat iemand anders zegt. Hij wil dat wij, vanuit geloof, onze persoonlijke overtuiging hebben en uitdragen, en alles **wat u doet zonder deze persoonlijke overtuiging is dood werk**, zelfs wanneer het werk op zich goed is. Voor God heeft het geen waarde, omdat het niet ontstaat vanuit uw persoonlijke relatie met God.

Laat ik het volgende, als bemoediging, tegen u zeggen; God wil niet dat u iemand anders bent. Hij wil dat u uzelf bent. Hij heeft u gemaakt om uzelf te zijn met een bijzondere persoonlijkheid, achtergrond en opvoeding. Wees dankbaar voor wie u bent, doe wat u kunt doen, dan zult u voor God vele malen acceptabeler zijn dan wanneer u iemand anders probeert te imiteren.

Een vijfde weg die wij kunnen bewandelen en waar wij dode werken kunnen doen, zijn werken die op zich goed zijn, goed christelijk werk, maar die gedaan worden tot persoonlijke eer en voordeel. De Heere zei tegen de gemeente in Sardis: “*Ik ken uw werken, en weet dat u de naam hebt dat u leeft,*” (**Openbaring 3:1-6**). Soms kunnen wij christelijk werk doen waarbij het **lijkt** dat wij leven en een reputatie kunnen opbouwen. En om die reputatie verder op te bouwen doen wij allerlei werken. Zij zien er in de ogen van anderen erg geestelijk uit, maar God ziet in alles het onderliggende motief: dat u de *naam* wilt hebben dat u *leeft*. Wat is het resultaat? Alle werken die u doet zijn dode werken. **Alles wat wij doen om indruk op iemand anders te maken is een dood werk.**

Aan de andere kant is een *werk dat leeft*, dat wat gedaan wordt om *indruk op God* te maken. **Werken die leven** zijn werken die in het geheim gedaan worden, alleen voor Gods aangezicht, waar de linkerhand niet weet wat de rechterhand doet, daar waar u het **verborgen** houdt. U bidt terwijl u aan niemand laat merken dat u bidt. U vast terwijl u aan niemand verteld dat u gevast hebt. Dat zijn levende werken. Dode werken zijn werken die gedaan worden om indruk op anderen te maken en men verbergt ze niet voor de ogen van anderen. Wij kunnen stellen dat het werken zijn waar wij later over nadenken en die onszelf een eergevoel geven.

Ik vraag mij af of u de uitdrukking, in **Handelingen 7:41** wel is opgevallen, waar Stepanus sprak over de Israëlieten, “*die het werk van hun eigen handen aanbaden en erin verblijd waren*”. Weet u wat dat betekent? Iets doen en daarna er op terugkijken en zeggen “*t jonge wat heb ik dat goed gedaan!*” Kent u het verhaal uit de Bijbel waar staat dat Nebukadnezar wandelde op het dak van zijn paleis in Babel (**Daniël 4:30**) en zegt: “*Is dit niet het grote Babel, dat ik als een huis voor het koninkrijk gebouwd heb, door mijn sterke macht en ter ere van mijn majesteit?*”

Weet u mijn vriend, dat wanneer u de Heere dient en iets voor hem doet – misschien heeft Hij u gebruikt om een grote gemeente op te bouwen – en u het overziet zoals Nebukadnezar gedaan heeft en zegt: “*het is toch geweldig wat ik allemaal gedaan heb*” en hierbij denkt aan

alle lof die u van anderen hiervoor krijgt? Dan is het een **dood** werk. U moet al die gedachten in de vuilnisbak gooien. Het is Babel. Wat Nebukadnezar gebouwd heeft was Babel en wat u aan het doen bent is ook een Babel bouwen. Onze, in de ogen van mensen, rechtvaardige daden, zijn in Gods ogen een gruwel, klaar om weggespoeld te worden in het afvalwater systeem. *“Wat hoog is bij de mensen, is een gruwel voor God” (Lukas 16:15).*

Wanneer u niet radicaal bent in het verwijderen van dode werken in uw leven, dan kunt u nooit een *geestelijk mens* zijn. Wanneer u Gods werk, bijvoorbeeld doet voor geld, dan is dat een dood werk. God kan u geld geven om in uw levensonderhoud te kunnen voorzien, maar wanneer u de Heere dient om een inkomen hieruit te generen, wat is dat dan? U kunt het christelijk werk noemen, maar dient u echt God hiermee? Het is God dienen en geld!

Dat God ons mag helpen om onze ogen te openen en wij vrij worden van dode werken.